

נזיר ל

סוף הברייתא: אמר לו: רבי, אל תצטער לבדוקני, אם קטן אני - אהיה בשביל אבא, אם גדול אני - אהיה בשביל עצמי; עמד רבן גמליאל ונשקו על ראשו, אמר: מובטח אני בזה שמורה הלכה בישראל! אמרו: לא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל.

קושי על דברי הברייתא (נקודת הנחה של הקושי ש"קטן/גדול משמע לעניין גיל ולא סימנים):

- בשלמא לרבי יוסי ברי יהודה, דאמר עד שיגיע לעונת נדרים, היינו דקאמר אם קטן אני אהיה בשביל אבא;
 - אלא לרבי, דאמר עד שיביא שתי שערות, ואם גדול אני אהיה בשביל עצמי? הא ברשותיה דאבוה קאים
- תירוץ: אלא, דאמר "אהא בשביל אבא, אהא בשביל עצמי"

שאלה על רבי מהברייתא:

- אי אייתי שתי שערות מעיקרא - קאים בנזירות דיליה,
 - ולבסוף - קאים בנזירות דאבוה.
 - ואי אייתי במצעי מאי?
 - הניחא לר' יוסי ברי יהודה, דאמר עד שיגיע לעונת נדרים,
 - אלא לרבי, דאמר עד שיביא שתי שערות, מאי איכא למימר?
- תירוץ: אמרי: לרבי ליכא תקנתא - עד דיתיב דיליה ויתיב דאבוהי.

מתני'. האיש מגלח על נזירות אביו, ואין האשה מגלחת על נזירות אביה. כיצד?

מה קורה למעות?	גירסה 2	גירסה 1	
אמר ר' יוסי: הרי אלו יפלו לנדבה	מי שהיה הוא ואביו נזירים, והפריש אביו מעות סתומים לנזירותו ומת	מי שהיה אביו נזיר, והפריש מעות סתומים על נזירותו ומת, ואמר הריני נזיר על מנת שאגלח על מעות אבא	אין זה מגלח על נזירות אביו
משתמש בהם לקרבנו	מי שהיה אביו נזיר, והפריש מעות סתומים על נזירותו ומת, ואמר הריני נזיר על מנת שאגלח על מעות אבא	מי שהיה הוא ואביו נזירים, והפריש אביו מעות סתומים לנזירותו ומת	מגלח על נזירות אביו

ואין האשה מגלחת על נזירות אביה

שאלה: מ"ט?

תשובה: אמר ר' יוחנן: הלכה היא בנזיר.

קושי: פשיטא, מאי למימרא דבן יורש את אביו, בת לא?

תירוץ: לא צריכא דלית ליה אלא בת, מהו דתימא יורשין גמירין לה, קא משמע לן הלכה.

שאלה: איבעיא להו: פליגי רבנן עליה דר' יוסי או לא פליגי?

- ואם תימצא לומר פליגי, ארישא או אסיפא?

תשובה: ת"ש: כיצד אמרו האיש מגלח על נזירות אביו? מי שהיה אביו נזיר, והפריש אביו מעות לנזירותו ומת, ואמר הריני נזיר על מנת שאגלח על מעות אבא - זהו שמגלח על מעות אביו; אבל מי שהיה הוא ואביו נזירים, והפריש אביו מעות לנזירותו ומת - הרי אלו יפלו לנדבה, דברי ר' יוסי; ר' אליעזר ור' מאיר ורבי יהודה אמרו: זה הוא שמגלח על מעות אביו.

שאלה: בעי רבה: יש לו שני בנים נזירים, מהו?

- הילכתא גמירין לה, כל דקדים גלח - גלח,
 - או דילמא ירושה גמירין לה ופלגא הוי?
- עוד שאלה: בעי רבא: בכור ופשוט, מאי?
- הילכתא גמירין לה, והילכך לא בעי גלוחי לפום מאי דשקיל,
 - או דילמא ירושה היא, וכי היכי דשקיל פי שנים הכי מגלח?
 - ואם תימצא לומר ירושה היא ולפום דשקיל מגלח, ובחולין הוא דאית ליה פי שנים אבל בהקדש לא,
 - או דילמא כיון דקני ליה לגלוח, לא שנא?

עוד שאלה : אביו נזיר עולם והוא נזיר סתם, אביו נזיר סתם והוא נזיר עולם, מאי?

• כי גמירין הילכתא בסתם נזירות,

• או דילמא לא שנא?

○ ואם תימצא לומר הכא אידי ואידי נזירות טהרה,

בעי רב אשי : אביו נזיר טמא והוא נזיר טהור, אביו נזיר טהור והוא נזיר טמא,

מאי?

תשובה לכל השאלות : תיקו.

